

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul X, Nr. 487

Vineri 10 octombrie 1958

4 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Prietenie de nezdruincinat

A devenit o tradiție scumpă poporului nostru muncitor ca în fiecare an să sărbătorească aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie printr-o largă manifestare, în cadrul sărbătorilor, a prieteniei și dragostei sale față de poporul fratelui sovietic.

Prietenia dintre poporul român și marele popor vecin din răsărit, statornică de-a lungul secolelor, a biruit anii și vitregia vremurilor apăsătoare pentru toată lumea. Alianțele încheiate cu marea Rusie, cu secole în urmă, de către domitorii ca Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Dimitrie Cantemir, frățier de armă a popoarelor române și sovietice pentru sădrirea căminului fascismului și, după victorie, ajutorul multilateral și dezinteresat ce ni l-a acordat statul sovietic sînt mărturie ale acestei calde și sincere prietenii ancorate adînc în trecutul istoric.

În statul român burghez-șovinist, cîlcile polițieniste duceau fără încetare o propagandă înverșunată de denigrare a realizărilor dobindite de poporul nostru în lupta pentru o viață fără exploatare, a unei vieți pline de belșug și fericire pentru cei ce muncesc. Dar oamenii cinstiți din țara noastră — muncitorii, țărănii muncitorii și intelectuali avansați — nu le-au crezut minciunile înveninate, Luminății de cuvîntul Partidului Comunist Român — care milita pentru o politică de prietenie și colaborare cu statul sovietic — ei au preferat cum se cuvine marile înfrățiri din răsărit și s-au manifestat în permanență simpatice și admirative față de poporul care, primul în lume, a pășit cu fermitate pe calea socialismului.

Eliberarea țării noastre de sub jugul fascist a ridicat prietenia dintre cele două popoare pe o treaptă nouă, superioară. Larga acțiune de cunoaștere reciprocă ce s-a desfășurat în anii democrației populare a dat mai multă încredere și înțelegere între oamenii muncii din Republica Populară Română și minunții oameni sovietici. Cunoșterea marilor realizări în domeniul tehnicii, economiei și culturii în care Uniunea Sovietică a întrecut cele mai avansate state capitaliste, sprijinul frătesc ce ni l-a acordat și de zi în toate domeniile dau și mai multă profunzime prieteniei ce ne leagă de secole.

Luna prieteniei romîno-sovietice, deschisă de curînd, constituie un bun prilej de a arăta maselor de oameni ai muncii din țara noastră — prin intermediul conferințelor, filmelor, pieselor de teatru, cântărilor și al numeroaselor manifestări ce vor avea loc — noile realizări ale oamenilor sovietici din toate domeniile de activitate. Sînt realizări ale omenilor sovietici care umplu inimile de bucurie, căci oamenii sovietici au trimis înaintea tuturor în Cosmos primul satelit artificial al pămîntului, au lansat pe apă primul epurător de gheață atomică, au pus în funcțiune cea mai mare hidrocentrală din lume — hidrocentrala „V. I. Lenin” de pe Volga — și au redat agriculturii uriașe întinderi înțeleșite de pămînt.

Luna prieteniei romîno-sovietice constituie prilej de puternică manifestare colectivă a iubirii pe care o purtăm în sufletele celor ce au fost alături de noi și la bine și la rău, celor ce ne-au ajutat să învingem greutățile pentru ca drumul spre belșug și bunăstare să ne fie mai ușor. Poporul român nu va uita niciodată sprijinul acordat de U.R.S.S. pentru apărarea independenței și suveranității patriei noastre, nu va uita că datorită ajutorului frătesc venit din răsărit am obținut însemnate succese în industrializarea socialistă, în dezvoltarea tehnicii și culturii, în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Neprerănit îndreptar au fost pentru muncă învățătorilor și profesorilor noștri pedagogia sovietică și experiența slujitorilor școlii din marea țară prietenă. Cadrele didactice din R.P.R. sărbătoresc Luna prieteniei romîno-sovietice arătîndu-și dragostea profundă față de oamenii sovietici. Ele folosesc manifestările ce au loc în cîntec marelui prieten pentru a dezvolta și mai mult în sufletele școlărilor admirația față de minunatul popor fratelui, admirația față de eroicul tineret comunist care se avîntă cu entuziasm în lupta comună pentru propășirea patriei lui iubite.

Adunări festive

Marți, în amfiteatrul școlii medii nr. 15 „Elena Pavel” din Capitală a avut loc o adunare festivă prietenească de deschidere a lunii prieteniei romîno-sovietice. A luat cuvîntul profesoara Elena Mătasaru, care a vorbit despre însemnătatea acestei tradiționale sărbători a poporului nostru.

Festivitatea a fost urmată de un frumos și variat program artistic prezentat în limbile romînă și rusă de elevii școlii.

La adunarea festivă organizată cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, cadrele didactice din Lipova și-au manifestat, alături de ceilalți oameni ai muncii, dragostea și prietenia față de popoarele sovietice.

Adunarea festivă a fost deschisă de tov. Mihai Gavrilă, șeful școlii

rationale de învățămînt și cultură, prezidinte al consiliului raional A.R.L.U.S., care a subliniat semnificațiile acestei sărbători.

În încheiere s-a prezentat un program artistic la care și-au dat concursul elevii școlilor din localitate.

Avînt în muncă

Elevii școlii medii nr. 3 „Costache Negruzzi” din Iași și-au luat, în cîntec Luna prieteniei romîno-sovietice și a zilei de 7 Noiembrie, angajamentul de a-și intensifica munca practică și oștească. Ei sînt hotărîți ca pînă la 7 Noiembrie să repare și să monteze pe fundații o mașină de rabetat care servește la procesul de așchiere a metalelor. De asemenea, ei lucrează la montarea unei mașini electrice de găurit. Prin munca voluntară a elevilor se va amenaja un nou teren ce va fi destinat lucrărilor și experiențelor agricole. Elevii participă și la munca voluntară de amenajare și de nivelare a unui parc în curtea interioară a școlii, precum și la amenajarea unui teren de baschet. Echipa artistică a școlii pregătește un bogat program artistic pe care îl va prezenta în cursul acestei luni la cîteva cîmine culturale.

I. MARINESCU

Tot sprijinul muncii cu pionierii

Organizația de pionieri, organizație politică de masă a copiilor, este un ajutor de nădejde al școlii în opera de educare comunistă și de construire a generațiilor tinere.

Propunîndu-și scopuri comune cu școala — de a educa pe copii în spiritul patriotismului socialist, de a le forma trăsăturile morale ale omului societății socialiste și de a-i ajuta în însușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală — activitatea organizației de pionieri se împletește strîns cu cea a școlii. De aceea, fiecare învățător sau profesor trebuie să fie alături de organizația de pionieri și să sprijine munca ei.

Recenta Hotărîre a plinerei a V-a a C.C. al U.T.M. cu privire la îmbunătățirea muncii organizației de pionieri constituie un program important a cărui aplicare va da un nou avînt activității pionierilor, va întări sprijinul pe care ea trebuie să-l acorde școlii. Hotărîrea face apel la cadrele didactice, părinți și specialiști din diferite ramuri ale economiei să acorde o contribuție activă la dezvoltarea și îmbunătățirea muncii organizației de pionieri din

R.P.R. pentru educarea pionierilor și școlărilor în spiritul dragostei față de patrie și al devotamentului nemărginit față de Partidul Muncitoresc Român, pentru creșterea copiilor patriei noastre ca viitori constructori de națide și socialismului. Îndesebiți sînt chemați să contribuie la traducerea în viață a programului trasat în hotărîrea plenară a învățătorilor și profesorilor, deoarece, lucrînd în mijlocul copiilor, ei pot exercita o influență puternică asupra lor și sînt totodată interesați ca organizația de pionieri să-și îndeplinească sarcinile sale în cele mai bune condiții. Pentru aceasta, se impune de la început ca toate cadrele didactice și conducătorii școlilor să cunoască bine și să-și însușească prevederile hotărîrii, să sprijine aplicarea lor.

În această privință se desfășoară algeria pentru activitatea pionieră, care are un rol de frunte în antrenarea întregului colectiv de școlari în acțiunile cu caracter educativ și instructiv. De aceea, învățătorii și profesorii ar datoria să acorde organizației U.T.M. și de pionieri tot sprijinul pentru algeria ca prezidii de grup, detașamente și unități a celor mai deservitori pionieri, care sînt fruntașii învățămîntului, model de conduită și care dovedesc pricepere și înaltă vîrstă în activitatea colectivă.

Ajutorul cadrelor didactice, al conducătorilor de școli și al părinților în întocmirea programului de activitate al organizației de pionieri, pentru ca acesta să cuprindă acțiuni variabile, cu un bogat conținut educativ și în strînsă legătură cu sarcinile organizației și ale școlii. Acest sprijin este cu atât mai necesar cu cît programul de activitate al organizației de pionieri trebuie să fie întocmit în strînsă legătură cu planul de muncă al școlii și al clasei, pentru evitarea supraîncălzirii elevilor și a supraîncălzirii sau paralizării unor activități.

Der sprijinul pedagogilor nu poate să se limiteze la întocmirea programului de activitate, ci să fie simțit în permanență în realizarea fiecăreia dintre acțiunile propuse, în găsirea unor forme cât mai atractive și mai interesante de activitate. Pentru ca

învățătorii și profesorii să poată aduce o contribuție efectivă la întocmirea programului și la desfășurarea lui, este necesar ca ei să cunoască bine formele specifice ale muncii pionierilor și scopul către care sînt orientate. Ca pedagogi și oameni cu experiență, ei sînt cei mai în măsură să ajute activul pionieresc și pe instructorii de pionieri în orientarea acțiunilor spre scopurile propuse, în repartizarea sarcinilor potrivit cu posibilitățile fiecărui pionier.

Hotărîrea plenară C.C. al U.T.M. subliniază că în munca cu pionierii să se pună pe primul plan problemele educației comuniste, dezvoltarea dragostei și devotamentului față de patria noastră, față de partid, a dragostei și prieteniei față de copiii din Uniunea Sovietică și din celelalte țări socialiste, față de copiii oamenilor muncii din întreaga lume. Un rol important îl are educarea patriotismului socialist și cu cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei, a realizărilor obținute sub conducerea partidului, a monumentelor legate de

(Continuare în pag. 2)

Acțiuni pionieresti

Mobilizarea organizației lor și lucrînd sub îndrumarea cadrelor didactice, pionierii și elevii de la școala de 7 ani din comuna Runcu, raionul Pucioasa, au jărnărit intensiv la muncile agricole de toamnă. Numai într-o singură zi ei au strîns peste 2000 kg. fin.

R. POPESCU
comuna Runcu, raionul Pucioasa

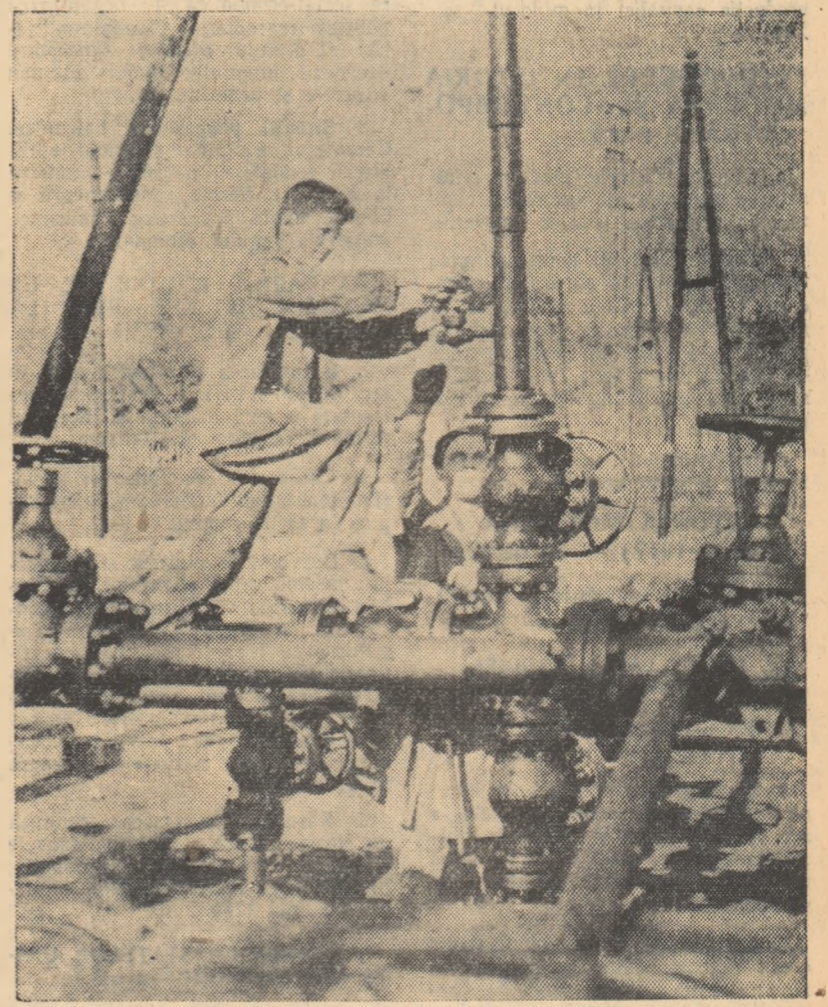
La chemarea organizației de pionieri elevii școlii de 7 ani din comuna Satchinez, raionul Timișoara, au răspuns cu elan lucrînd voluntar la înfrumusețarea goșelii regiunale. Ei au prestat circa 200 ore muncă voluntară.

L. DUNAJECZ
Timișoara

Pionierii contribuie la înfrumusețarea orașului lor.

Viiitoarele cadre ale industriei petrolifere

Muncitorii, tehnicienii și inginerii întreprinderilor petrolifere din Cîmpina se ocupă cu grijă de instruirea tinerilor săi de la grupul școlii din localitate. În fotografie: Un ucenic sonda urcă călă pe minusculele ventile la o sondă în erupție.

Șantierul de întreprinderile petrolifere din întreaga țară trăiește acum zile de o intensitate deosebită. Întimpinînd cu entuziasm „Ziua petrolistului”, muncitorii, tehnicienii și inginerii de la întreprinderile și raionurile din Valea Prahovei, de pe șantierul din regiunile Bacău și Craiova obțin noi și remarcabile succese, dînd patriei tot mai multe produse petrolifere. Alături de muncitori și tehnicienii, mîile de ucenici și elevi care se pregătesc să lucreze în industria petroliferă întimpinînd „Ziua petrolistului” ca pe o zi a lor, învîdînd cu rîvnă pentru a deveni cadre de nădejde, muncitori și tehnicieni destoinici.

În anii regimului democrat-popular, industria petroliferă din țara noastră a cunoscut o dezvoltare fără precedent. S-au descoperit noi zăcăminte petrolifere și gazefero, s-au construit noi rafinării, iar celor existente li s-a mărit capacitatea de prelucrare a produselor.

În anii următori vor lua ființă noi șantieri și întreprinderi petrolifere în diferite regiuni ale țării. Acestea vor fi înzestrate cu utilaj modern, produs al uzinelor noastre. Calitatea acestui utilaj este bine cunoscută și apreciată de multe țări de pe toate continentele.

Dezvoltarea rapidă a acestor ramuri industriale a pus problema formării unor cadre corespunzătoare de muncitori, maștrii și ingineri, necesari atât întreprinderilor existente cît și pentru cele ce se vor crea.

Statul nostru democrat-popular a acordat și acordă o atenție deosebită pregătirii viitorilor muncitori, tehnicieni și maștrii ai industriei petrolifere. În acest scop au fost organizate 20 de unități școlare care funcționează pe lîngă întreprinderile petrolifere cele mai mari și mai bine organizate, cu posibilități de a asigura o bună instruire teoretică și practică a ucenicilor și elevilor. Dintre aceste 20 de unități școlare, 8 funcționează ca grupuri, incluzînd școli profesionale, tehnice și tehnice de maștrii.

Pentru multe școli petrolifere s-au construit localuri noi. Astfel de localuri au, bunăoară, școlile din Cîmpina, Moinești, Copșa Mică, Făgăraș și Teleajen. Pentru ca lecțiile de specialitate să poată fi temeinic asimilate de ucenici și elevi s-au amenajat ateliere și laboratoare înzestrate cu utilaj și aparatură cea mai modernă, școlile au fost dotate cu peste 2.000 de planșe, machete, hărți, mostre etc. De asemenea, bibliotecile școlilor din industria petroliferă cuprind peste 164.000 de volume care sînt puse la dispoziția cadrelor didactice și elevilor.

O grijă deosebită s-a acordat selecționării și încadrării școlilor cu profesori bine pregătiți și cu o experiență bogată. În școlile profesionale și tehnice ale industriei petrolifere, materiile de specialitate sînt predate de profesori ingineri și practici în producție, care prezintă în permanență elevilor realizările tehnice noi. De asemenea lucrează aici numeroase cadre tinere bine pregătite. Mulți dintre foștii elevi ai școlilor petrolifere care au continuat studiile în învățămîntul superior sînt azi profesori în școlile la care au învățat, ocupîndu-se cu drag de pregătirea ucenicilor și elevilor ce le sînt încredințați. În această direcție putem menționa pe profesorii ingineri Teodor Ene, Nicolae Bolocan, Cecilia Beca, Constantin Ioniță, care dau bune rezultate atât ca profesori în școlii cît și ca ingineri în producție.

În timpul celor 3 ani de studii, ucenicii și elevii școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maștrii ale industriei petrolifere primesc o pregătire multilaterală. Pe lîngă studiile cunoștințelor teoretice predate la cursuri se efectuează practica în întreprinderi, uzine, șantiere petrolifere sub îndrumarea directă a celor mai buni muncitori și maștrii. Prin activitatea lor directă în procesul de producție, ucenicii și elevii aduc o contribuție importantă la îndeplinirea sarcinilor de plan. Adeseori poartă înțelegere, în întreprinderile sau pe

șantierul petrolifer din Ploest, Tișovăț, Moinești, Bacău etc., sute de ucenici și elevi. Viiitoarele cadre ale industriei noastre petrolifere, care muncesc cu rîvnă, cu devota-

ție, pe lîngă îndrumările pe care le primesc din partea specialiștilor din întreprinderile respective, ucenicii și elevii sînt îndrumați și de profesorii lor de specialitate, de la care capătă explicații teoretice și practice asupra diverselor operațiuni tehnice. Colaborarea strînsă care există între specialiștii din întreprinderile petrolifere și profesorii de specialitate din școli asigură o temeinică instruire a ucenicilor și elevilor.

După absolvirea școlii, tinerii muncitori sînt repartizați în producție chiar la întreprinderile unde și-au desfășurat activitatea practică. Din cei 2.000 de absolvenți care înțră anual în producție, majoritatea se evidențiază în muncă chiar din primul an de activitate. Absolvenții ca Petre Constantin, acum directorul rafinării nr. 6, Virgil Ciocoiu, Constantin Cojocaru și Nicolae Culelea — maștrii de extracție la Trustul Tg. Jiu, Ștefan Teres, Constantin Săvoiu și Cristina Boros — maștrii frunțișii la diferite școlile petrolifere, Ilie Căzacu și Ion Tuța de la Trustul exploatarea geologică, cărora numai după cîteva luni de la absolvirea școlii profesionale li s-a încredințat sondă în foraj, fac cîștig școlii și cadrelor didactice care i-au pregătit.

Din rîndul absolvenților școlilor tehnice de maștrii întreprinderile recretează și trimite în fiecare an la institutele de învățămînt superior pe cei care s-au evidențiat în mod deosebit, acordîndu-le burse de studii. Condițiile tot mai bune de viață, de muncă și învățătură create de partid și guvern însușesc azi miile de tineri din școlile industriei petrolifere. Întimpinînd „Ziua petrolistului” cu noi și însemnate realizări, ei sînt hotărîți să-și sporească eforturile pentru a deveni muncitori destoinici, în stare să dea patriei cantități tot mai sporite de produse petrolifere.

ION IONESCU

Cu elevii la sondă

Într-o excursie de studii la sonda de gaz metan din comuna Bogata. Aci elevii au văzut cum se forază o sondă, au cercetat bateria de cazane, turla sondei cu granic, mașina de aburi și gura pușului cu capul de erupție. Elevii s-au urcat chiar pe turla sondei, au văzut cum se introduc țevile și cum se face cimentarea sondei.

În cursul vizitei elevii au primit explicații amănunțite din partea muncitorilor sonderi și a tehnicienilor cu privire la tehnica forării sonderilor și organizarea muncii.

EM. TURCANU
comuna Ațintăș, raionul Luduș

Sarcini ale organizațiilor sindicale

Moștile prilejului de reînălțirea profesorilor și elevilor într-un nou an de muncă s-au consumat. Școlile au recăpatat atmosfera obișnuită, învățătorii și profesorii și-au reluat munca de instruire și educare a tineretului școlar.

La rezolvarea multor probleme care se ridică în activitatea de zi cu zi din școală o însemnată contribuție pot s-o aducă și organizațiile sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Multe din acestea au reușit în anii trecuți să mobilizeze în mai mare măsură masa membrilor de sindicat din școli la traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea învățămîntului, înțînd numeroase acțiuni care vîdesc capacitate organizatorică, o bună orientare și urzirea de a sprijini continua ridicare a nivelului muncii în școli.

Un bun exemplu în această privință îl oferă activitatea desfășurată de organizația sindicală de bază de la școala elementară mixtă de 7 ani nr. 1 din Pitești. Meritul cel mai mare al acestei organizații rezidă în modul cum a știut să-și orienteze munca și să-și planifice forțele pentru îndeplinirea sarcinilor ce și-a propus. Conținutul principal al activității acestei organizații sindicale l-a constituit în permanență sprijinirea îndeplinirii cu succes a celor mai importante sarcini ce revin învățătorului și profesorului — aceea de a-și instrui și educa elevii în spiritul comunismului. Organizația sindicală din această școală, ajutată și îndrumată de biroul organizației de partid, a organizat un larg schimb de experiență între cadrele didactice, a promovat o atitudine combativă, de neîngăduință față de lipsurile care se iveau în munca de zi cu zi a colectivului de învățători și profesori. Activitatea de propagandă profesio-

nală dusă de organizația sindicală pentru cunoașterea și extinderea experienței pedagogice a învățătorilor și profesorilor cu cele mai bune rezultate la clasă, preocuparea pentru ridicarea pregătirii ideologice a cadrelor didactice, grija pentru o judicioasă distribuție a sarcinilor obștice în scopul evitării supraîncălzirii unor pedagogi au dus la obținerea unor rezultate bune în munca înțrăii școlii, rezultate oglindite în pregătirea elevilor.

Au existat însă în școli și organizații sindicale care și-au rezumat activitatea la rezolvarea unor probleme de mai mică importanță, sau care s-au mulțumit cu o muncă formală, legată mai ales de unele evenimente de moment. Lipsită de o bună orientare, de un orizont cuprinzător, activitatea acestor organizații nu a putut să sprijine școala în mod eficient pentru împlinirea în cele mai bune condiții a obligațiilor ce-i revin.

Sarcinile tot mai mari și mai complexe pe care le are școala în opera de construcție socialistă cer organizațiilor sindicale din școli o contribuție din ce în ce mai mare, o activitate tot mai conștientă de învățămînt politic, sprijinindu-le — prin punerea la dispoziție a materialelor bibliografice necesare, prin conferințe etc. — să studieze cu temeinicie, îndeplinindu-le și ajutîndu-le să aplice în munca lor din școală cele studiate, organizațiile sindicale vor aduce o contribuție importantă la îmbunătățirea muncii de educație comunistă a elevilor. Totodată, organizațiile sindi-

cale au datoria să folosească toate mijloacele lor posibile (consiliile de producție, interesistențele etc.) pentru a contribui la deservirea pregătirii pedagogice și de specialitate a cadrelor didactice. Ele sînt chemate să studieze experiența valoroasă a învățătorilor și profesorilor, să se preocupe de valorificarea ei. În anul trecut, mai multe organizații sindicale din orașele Craiova și Bacău au inițiat diferite forme de studiere și valorificare a experienței înaintate. Săcotim că acestea trebuie să extindă în practica tuturor organizațiilor sindicale din școli.

Organizațiile sindicale trebuie să mobilizeze pe membrii lor — învățătorii și profesorii — la realizarea unei bune predări a lecțiilor nu numai în vederea însușirii unui anumit volum de cunoștințe ci și pentru efectul educativ al acestora asupra elevilor. Pentru aceasta ele vor milita — în ședințele sindicale, în consiliile de muncă — ca învățătorii și profesorii să reflecteze atent asupra obiectivelor imediate legate de predarea fiecăreia lecții în parte, cît și asupra scopului final, prin realizarea căruia disciplina respectivă contribuie la formarea omului nou.

Un factor de o deosebită importanță în succesul educației tineretului școlar îl reprezintă unitatea colectivului pedagogic, atmosfera sănătoasă care trebuie să domnească în rândurile cadrelor didactice. O sarcină dintre cele mai importante ale organizațiilor sindicale din școli este aceea de a-și da contribuția la întărirea, la cimentarea colectivului pedagogic. Comitetul de institu-

(Continuare în pag. 2)

Programa de istorie modernă și contemporană

pentru clasa a X-a — (2 ore săptămânal = 62 de ore anual) — PROIECT

RECAPITULARE — 1 oră

a. Trăsăturile economice, sociale, politice și culturale ale orânduirii feudale; locul orânduirii feudale în procesul dezvoltării generale a societății omenești.

b. Nivelul dezvoltării modului de producție capitalist la mijlocul sec. XVII.

INTRODUCERE ÎN ISTORIA MODERNĂ ȘI CONTEMPORANĂ — 1 oră

a. Obiectul istoriei moderne; trăsăturile generale ale orânduirii capitaliste; perioadele istoriei moderne.

b. Obiectul istoriei contemporane; trăsăturile generale ale orânduirii socialiste (superioritatea ei față de orânduirile anterioare); caracteristica principală a societății contemporane — trecerea lumii de la capitalism la socialism; inevitabilitatea pierii capitalismului.

c. Însemnătatea studiului istoriei moderne și contemporane.

ISTORIA MODERNĂ (1642—1917) — 39 de ore

I. Începutul orânduirii capitaliste (1642—1789) — 9 ore

1. DEZVOLTAREA ANGLIEI ÎN SEC. XVII—XVIII — 2 ore

A. Revoluția burgheză din Anglia (1642—1660) — 1 oră

a. Situația internațională și internă a Angliei în prima jumătate a sec. XVII; cauzele revoluției burgheze din Anglia; criza revoluționară din anii 1640—1642; curentele social-politice.

b. Desfășurarea revoluției. Războiul civil; războiul dintre parlament și rege; armata „noului model”; Cromwell; reformele burgheze; conflictul dintre armată și parlament; mișcarea populară din armată; proclamarea republicii burgheze. Republica burgheză; mișcarea sărăcimii; cucerirea Irlandei și Scoției; Actul de navigație. Protectoratul — dictatura militară a burgheziei.

B. Dezvoltarea Angliei până la sfârșitul sec. XVIII — 1 oră

a. Restaurația (caracterul ei de clasă); lovitură de stat din anul 1688 — triumful regimului parlamentar în Anglia; caracterul de clasă și importanța lui.

b. Dezvoltarea social-economică: „revoluția agrară”; dezvoltarea comerțului și manufacturilor; începuturile mașinismului (consecințele economice și sociale).

c. Politica externă: amestecul Angliei în luptele dintre statele feudale din Europa; expansiunea colonială.

2. STATELE FEUDALE DIN EUROPA DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PÂNĂ LA SFÂRȘITUL SEC. XVIII — 5 ore

a. Franța de la mijlocul sec. XVII până la mijlocul sec. XVIII — 1 oră

a. Situația internațională și internă a Franței la mijlocul sec. XVII; începutul domniei franceze în Europa; mișcările social-politice.

b. Apogeul monarhiei absolute în Franța — domnia lui Ludovic al XIV-lea; dezvoltarea economică — Colbertismul; politica internă (caracterul ei de clasă; armata; revocarea Edictului din Nantes); politica externă (cauzele și caracterul războaielor lui Ludovic al XIV-lea; expansiunea colonială); urmările politicii lui Ludovic al XIV-lea; răscoala cămășarilor.

c. Criza regimului feudal-absolut din Franța în timpul lui Ludovic al XV-lea; progresele capitalismului; politica externă; ascuțirea contradicțiilor social-politice.

B. Statele din Europa centrală în a doua jumătate a sec. al XVII și în sec. XVIII — 1 oră

a. Decăderea imperiului romano-german după războiul de 30 de ani.

b. Austria. Expansiunea Austriei (războaiele cu turcii); accentuarea caracterului multinational al imperiului austriac; lupta de eliberare socială și națională a popoarelor subjugate de Habsburgi; „despotismul luminat” — caracterul de clasă al reformelor lui Iosif al II-lea.

c. Prusia. Formarea regatului feudal-prusac; „despotismul luminat” (caracterul lui de clasă); politica externă a lui Frederic al II-lea (caracterul ei cotoptor).

d. Polonia. Decăderea economică și politică a statului feudal-polon în sec. XVIII; împărțirea Poloniei.

C. Dezvoltarea Rusiei în a doua jumătate a sec. XVII și în sec. XVIII — 1 oră

a. Situația internațională și internă a Rusiei la mijlocul sec. XVII.

b. Dezvoltarea social-economică și politică a Rusiei feudale în timpul lui Petru I; politica internă (principalele reforme; cauzele, caracterul de clasă și consecințele lor); politica externă (luptele cu turcii — alianța cu Moldova; cauzele, caracterul și urmările războaielor nordice; relațiile Rusiei cu statele apusene).

c. Rusia în timpul Ecaterinei a II-a: politica internă (întărirea absolutismului și a iobăției); războiul țărănesc condus de Pugaciov — amploarea și importanța lui; politica externă (importanța războaielor cu turcii; creșterea rolului politic al Rusiei în Europa).

D. Statele din sud-estul Europei în a doua jumătate a sec. XVII și în sec. XVIII — 2 ore.

(1) IMPERIUL OTOMAN ȘI POĂRELE BALCANICE DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PÂNĂ LA SFÂRȘITUL SEC. XVIII — 1 oră

a. Imperiul feudal otoman. Situația internațională a imperiului otoman la mijlocul sec. XVII; structura social-economică și organizarea politică (caracterul feudal-militarist al statului otoman); începutul decăderii imperiului feudal otoman (cauzele și urmările ei).

b. Situația popoarelor balcanice. Caracterul reacționar și urmările stăpînirii feudale și naționale otomane în Bulgaria, Serbia, Muntenegru și Grecia; lupta popoarelor balcanice împotriva jugului otoman.

(2) ȚĂRILE ROMINE DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PÂNĂ LA SFÂRȘITUL SEC. XVIII — 1 oră

a. Dezvoltarea social-economică în sec. XVII—XVIII; descompunerea treptată a feudalismului și începutul formării relațiilor capitaliste.

b. Caracterul reacționar și urmările dominației otomane și habsburgice în țările române.

c. Dezvoltarea politică și culturală: însemnătatea domniilor lui Șerban Cantacuzino, Constantin Brîncoveanu și Dimitrie Cantemir (legăturile cu Transilvania, politica antiotomană, relațiile cu Rusia și Austria, dezvoltarea culturală); regimul turco-fanariot în Țara Românească și Moldova; începutul formării ideologiei naționale burgheze în Transilvania.

d. Răscoala țărănească condusă de Horia, Cloșca și Crișan; cauzele răscoalei, caracterul ei anti-feudal; însemnătatea marelui răscoală țărănească din anul 1784.

3 FORMAREA STATELOR UNITE ALE AMERICII — 1 oră

a. Dezvoltarea social-economică și politică a coloniilor engleze din America de nord; formarea națiunii nord-americane.

b. Războiul popular pentru independență: cauzele războiului; caracterul lui revoluționar; Congresul de la Filadelfia; „Declarația de independență”; principalele lupte; intervenția statelor europene; victoria poporului american și formarea S.U.A.

c. Situația S.U.A. după război: răscoala sărăcimii; Constituția americană; caracterul ei de clasă — consolidarea puterii marii burghezii și a plantatorilor sclavagiști.

4. DEZVOLTAREA CULTURII UNIVERSALE DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PÂNĂ LA SFÂRȘITUL SEC. AL XVIII-LEA — 1 oră

a. Condițiile istorice în care s-a dezvoltat cultura universală în sec. XVII—XVIII: trecerea lumii de la feudalism la capitalism; ascuțirea luptei dintre ideologia reacționară feudal-absolutistă și ideologia burgheză în ascendență.

b. Dezvoltarea științei și tehnicii; principalele descoperiri științifice și invenții tehnice. Newton, Lomonosov, Lavoisier, Franklin.

c. Dezvoltarea literaturii: clasicismul francez — Corneille, Racine, Molière; „Sturm und Drang”; Schiller, Goethe, Goldoni, Milton, Swift; marii croniciari români; Dimitrie Cantemir; muzica — Bach, Haendel, Haydn, Mozart.

d. Dezvoltarea artelor: artele plastice; arhitectura.

e. Dezvoltarea ideologiei burgheze; filozofia engleză; fiziocrații; marii iluminiști francezi; Enciclopedia; lupta împotriva curentelor ideologice; Radicev; școala ardelenă.

II. Dezvoltarea orânduirii capitaliste și începutul mișcării muncitorești (1789—1871) — 18 ore

1. REVOLUȚIA BURGHEZĂ DIN FRANȚA (1789—1794) — 3 ore

A. Cauzele și începutul revoluției burgheze din Franța — 1 oră

a. Cauzele revoluției: ascuțirea crizei regimului feudal-absolutist (parazitismul și descompunerea stărilor privilegiate și a monarhiei feudale); situația stării a III-a; răscoala ideologiei revoluționare burgheze; înrăutățirea situației economice și încercările de reformă (Turgot și Necker).

b. Începutul revoluției: convocarea stărilor generale; ascuțirea luptei de clasă (poziția revoluționară a stării a III-a); cucerirea Bastiliei — 14 iulie 1789; însemnătatea ei; rolul hotărâtor al maselor populare.

B. Marea burgheză la putere în Franța — 1 oră

a. Răscoalele țărănești și desființarea privilegiilor feudale; „Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului” — caracterul de clasă și însemnătatea ei istorică; trădarea regelui; Constituția burgheză din anul 1791 — instaurarea puterii marii burgheze în Franța.

b. Adunarea Legislativă (componenta ei de clasă); coaliția feudală; începutul războaielor revoluționare; răscoala populară din 10 august 1792 și abolirea monarhiei.

c. Convenționa girondină: componența ei de clasă; victoria de la Valmy și proclamarea primei republici burgheze în Franța; lupta maselor populare conduse de iacobini pentru adâncirea revoluției — răscoala populară din 1793 și căderea convenției girondine.

C. Dictatura iacobină — 1 oră

a. Convenționa iacobină: aparatul de stat al dictaturii iacobine;

teroarea revoluționară; principalii fruntași iacobini — Robespierre, Marat, Saint-Just, Danton, Hébert; Constituția iacobină — caracterul ei înaintat și de clasă; însemnătatea ei; politica social-economică a Convenției iacobine (caracterul ei revoluționar — burghez); organizarea armatei revoluționare și înfringerea coaliției feudale.

b. Căderea dictaturii iacobine (fracțiunile iacobine; lovitură contrarevoluționară thermidoriană); însemnătatea istorică a dictaturii iacobine.

c. Însemnătatea revoluției burgheze din Franța dintre anii 1789—1794; înrăutățirea ei de clasă; rolul hotărâtor al maselor populare în victoria revoluției burgheze.

2. DEZVOLTAREA FRANȚEI ÎN TRE ANII 1794—1815 — 2 ore

A. Directoratul și consulatul în Franța — 1 oră

a. Convenționa thermidoriană: Constituția anului III — caracterul ei de clasă; politica externă.

b. Directoratul. Dominația marelui burghez; Babeuf și conspirația egalilor; politica externă (campania din Italia și Egipt — caracterul cotoptor și urmările lor); Napoleon Bonaparte — exponentul intereselor de clasă ale marelui burghez francez.

c. Consulatul. Lovitura de stat din 18 brumar 1799 și Constituția anului VIII — instaurarea dictaturii militare a marelui burghez în Franța; codul lui Napoleon (caracterul de clasă și însemnătatea lui); politica externă — „pacificarea generală”.

B. Imperiul lui Napoleon I — 1 oră

a. Instaurarea imperiului; politica internă (consolidarea regimului burghez în Franța).

b. Politica externă: cauzele și caracterul războaielor napoleoniene; războiul cu coaliția a III-a și urmările lui, coaliția a IV-a și înfringerea Prusiei; Blocada continentală și pacea de la Tilsit; războiul cu Spania (caracterul nejust și urmările lui); coaliția a V-a și înfringerea Austriei; politica dinastică a lui Napoleon; campania din Rusia — cauzele ei; marea război patriotic de apărare împotriva cotoptirii străine; distrugerea armatei napoleoniene; urmările și importanța războiului din Rusia.

c. Prăbușirea imperiului napoleonic: cauzele ei; „bătălia națiunilor”; restaurarea Bourbonilor; „cele o sută de zile” și căderea lui Napoleon.

d. Trăsăturile pozitive și negative ale politicii lui Napoleon; personalitatea lui Napoleon.

3. DEZVOLTAREA CAPITALISMULUI DE LA CONGRESUL DIN VIENA PÂNĂ LA REVOLUȚIILE DIN ANUL 1848 — 4 ore

A. Reacțiunea europeană și mișcările revoluționare între anii 1815—1830 — 1 oră

a. Congresul de la Viena (principalele hotărâri; caracterul lor reacționar); întărirea reacțiunii în Europa după căderea lui Napoleon („Sfânta Alianță”; Metternich).

b. Lupta revoluționară a popoarelor din apusul Europei: revoluția din Spania și intervenția Sfintei Alianțe; revoluția din Italia și intervenția Sfintei Alianțe.

c. Lupta revoluționară a popoarelor din sud-estul Europei: răscoala sârbilor; ajutorul Rusiei; urmările răscoalei; lupta poporului grec — Eteria; independența Greciei.

d. Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu; cauzele ei; forțele sociale participante; caracterul anti-feudal și antiotoman al răscoalei populare de la 1821; însemnătatea și urmările ei.

e. Mișcarea revoluționară a decembristilor: caracterul ei anti-feudal; cauzele înfringerii și însemnătatea mișcării decembriste.

B. Dezvoltarea Angliei de al sfârșitul sec. XVIII până la mijlocul sec. XIX — 1 oră

a. Dezvoltarea economică: desăvârșirea revoluției industriale — caracterul și consecințele industrializării capitaliste; căile de comunicație; comerțul — lupta pentru schimbul liber.

b. Dezvoltarea social-politică; urmările mașinismului; influența revoluției burgheze din Franța; ascuțirea luptei de clasă în Anglia; reforma electorală — caracterul ei de clasă (lărgirea bazei politice a regimului parlamentar burghez).

c. Mișcarea chartistă: caracterul ei de clasă; constituirea grupării chartiste; principalele curente din stîm mișcării chartiste; activitatea și însemnătatea mișcării chartiste.

d. Politica externă: întărirea rolului Angliei în relațiile internaționale; expansiunea colonială.

C. Dezvoltarea Franței între anii 1815—1848 — 1 oră

a. Franța în timpul Restaurăției: caracterul reacționar al regimului restaurației (charta constituțională, teroarea albă); progresele economice.

b. Revoluția burgheză din iulie 1830: cauzele revoluției; însemnătatea și influența ei.

c. Regimul burghez din Franța în timpul „monarhiei din iulie”; revoluția industrială în Franța; revoluția politică (caracterul lui reacționar); opoziția burghez-democratică față de regimul monarhiei din iulie.

d. Începutul mișcării muncitorești din Franța: situația grea a muncitorilor; răscoalele muncitorești de la Lyon; blanșismul; legăturile cu clasa muncitoare din alte țări.

e. Politica externă: politica reacționară a Franței din Europa și Africa; cotoptirea Algeriei — lupta poporului algerian pentru libertate națională.

D. Apariția socialismului științific — 1 oră

a. Premizele socialismului științific: situația clasei muncitoare în prima jumătate a sec. XIX — accentuarea exploatarei capitaliste; dezvoltarea filosofiei clasice germane și a economiei politice engleze; socialismul utopic — trăsăturile lui; dezvoltarea științelor naturii.

b. Karl Marx și Friedrich Engels — fauritorii socialismului științific; izvoarele și partile constitutive ale marxismului; Liga comunistilor.

c. Manifestul Partidului Comunist; conținutul și importanța lui istorică — primul program științific-revoluționar al mișcării muncitorești.

d. Însemnătatea istorică a apariției marxismului.

4. REVOLUȚIILE DIN ANUL 1848 ÎN EUROPA — 3 ore

A. Revoluția din anul 1848 în Franța — 1 oră

a. Cauzele revoluției.

b. Desfășurarea revoluției, răscoala populară din Paris; proclamarea republicii; politica burgheză a guvernului provizoriu — comisia muncii și atelierelor naționale; accentuarea luptelor social-politice; ascuțirea luptei de clasă dintre proletariat și burghezie — răscoala proletară din Paris (cauzele și însemnătatea luptelor revoluționare din iunie).

c. Consolidarea regimului burghez în Franța: Constituția burgheză din anul 1848; Ludovic Bonaparte — lovitură de stat și instaurarea celui de al doilea imperiu în Franța.

B. Revoluțiile din anii 1848—1849 în Germania, Italia și Imperiul Austriac — 1 oră

a. Revoluția din Germania. Situația social-economică și politică din Germania; cauzele și obiectivele revoluției; poziția de clasă a burgheziei germane; revoluția din Berlin, rolul maselor populare; Parlamentul burghez de la Frankfurt; activitatea revoluționară a lui Marx și Engels în anii 1848—1849; cauzele și urmările înfringerii revoluției burgheze din Germania.

b. Revoluția din Italia. Situația social-politică din Italia; cauzele și obiectivele revoluției; luptele de eliberare împotriva Austriei; republica romană — Mazzini; înfringerea revoluției din Italia; însemnătatea revoluției.

C. Revoluția din Imperiul Austriac. Criza social-politică a imperiului feudal multinational habsburgic; revoluția din Viena și răsturnarea regimului reacționar feudal; revoluția din Praga; înfringerea revoluțiilor din Praga și Viena; revoluția din Ungaria; cauzele ei; caracterul și realizările revoluției din Ungaria; luptele de clasă și greșelile revoluției; Kossuth; înfringerea revoluției; însemnătatea revoluției burgheze din Ungaria.

D. Revoluțiile din anul 1848 în țările române — 1 oră

a. Dezvoltarea social-economică și politică a țărilor române din preajma revoluției.

b. Mișcarea revoluționară din Moldova: cauzele ei; forțele sociale participante; caracterul limitat al mișcării; înfringerea și învățăminte; programul revoluționar elaborat de Mihail Kogălniceanu.

c. Revoluția din Țara Românească: cauzele și desfășurarea ei; importanța luptelor agrare; rolul maselor populare; principalii conducători — rolul lui Nicolae Bălcescu; cauzele și urmările înfringerii revoluției.

d. Revoluția din Transilvania: cauzele ei; forțele sociale participante; curentele din stîm revoluției; însemnătatea adunării de la Blaj — programul revoluției; luptele muncitorilor sub conducerea lui Avram Iancu; uneltrile curții imperiale; lupta lui Bălcescu pentru unirea țărilor revoluționare române și maghiare împotriva reacțiunii habsburgice; înfringerea revoluției.

e. Caracterul și însemnătatea revoluțiilor de la 1848 din Europa; însemnătatea și consecințele revoluțiilor din țările române.

5. DEZVOLTAREA CAPITALISMULUI DE LA REVOLUȚIILE DIN 1848 PÂNĂ LA COMUNA DIN PARIS — 5 ore

A. Al doilea imperiu în Franța. Chestiunea Orientală — 1 oră

a. Al doilea imperiu în Franța. Viața social-economică: dezvoltarea industriei, agriculturii și comerțului; politica liberului schimb; creșterea capitalului bancar și întărirea marii burghezie; situația țăranimii și a proletariatului. Politica internă: bonapartismul — expresie a politicii de clasă a burgheziei; „perioada autoritară” și creșterea opoziției republicane; „imperul liberal” — trecerea la monarhia parlamentară. Politica externă: politica de dominație în Europa; expansiunea colonială — începutul cotoptirii Indochinei.

b. Chestiunea Orientală. Conținutul și caracterul „problemei orientale”; împletirea politicii antiotomane a Rusiei țariste cu lupta de eliberare națională dusă de popoarele asuprite de turci; războiul Crimeii — cauzele lui; amestecul puterilor a-

pusene; caracterul nejust al războiului; importanța lui; Congresul de la Paris.

B. Unirea Moldovei cu Țara Românească — formarea statului național român — 1 oră

a. Dezvoltarea social-economică și politică a principatelor române după 1848; necesitatea formării statului național român, forțele sociale unioniste — lupta maselor populare și a burgheziei pentru unirea țărilor române și pentru înfringerea regimului feudal și a dominației otomane; lupta marilor puteri oglindită în hotărârile Congresului de la Paris.

b. Unirea Moldovei cu Țara Românească: divanul ad-hoc; intensificarea luptei pentru unire — caracterul și importanța hotărârilor adoptate; Convenția de la Paris; înfăptuirea Unirii — rolul hotărâtor al maselor populare; dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza.

c. Însemnătatea istorică a unirii principatelor: formarea statului național român, lărgirea pieței interne, întărirea luptei pentru reforme și pentru independență.

C. Unificarea Italiei și unificarea Germaniei — 1 oră

a. Unificarea Italiei. Creșterea mișcării revoluționare pentru libertate și unificare națională și pentru reforme, Cavour și politica de unificare „de sus”; Etapele unificării Italiei: războiul franco-italo-austriac și urmările lui; războiul popular din sud și formarea regatului burghez italian; Garibaldi; desăvârșirea unificării — eliberarea Veneției și desființarea Statului papal. Însemnătatea unificării Italiei.

b. Unificarea Germaniei. Dezvoltarea capitalismului în Prusia după 1848; căile unificării Germaniei; mișcarea muncitorească în perioada luptei pentru unire; Bismarck și politica de unificare „de sus”; Etapele unificării Germaniei: războiul cu Danemarca; războiul cu Austria și formarea „Confederației Germaniei de nord”; războiul franco-prusac și încheierea procesului de unificare „de sus”; Consecințele unificării naționale a Germaniei în jurul Prusiei.

D. Dezvoltarea S.U.A. între anii 1787—1865; războiul civil — 1 oră

a. Condițiile istorice în care s-a dezvoltat cultura universală după victoria revoluției burgheze din Franța; victoria și consolidarea capitalismului în Europa și America; dezvoltarea forțelor de producție —

a. Caracteristicile dezvoltării economice și politice a S.U.A. până la mijlocul sec. XIX: regiunile industriale, marile plantații sclavagiste, fermierii; creșterea teritorială a S.U.A.; regimul politic (dominația plantatorilor și a marii burghezie; partidele politice); răscoalele împotriva sclaviei; politica externă — doctrina Monroe.

b. Războiul civil din S.U.A. (1861—1865): cauzele lui (sclavia negrilor și frinarea dezvoltării capitalismului; abolitionismul); Abraham Lincoln; desăvârșirea războiului; rolul maselor populare; măsurile democratice și victoria Nordului; caracterul revoluționar al războiului împotriva sclaviei; influența lui internațională.

E. Mișcarea muncitorească internațională între anii 1848—1871; Internaționala I-a — 1 oră

a. Situația clasei muncitoare după 1848 (accentuarea exploatarei capitaliste; lipsa de drepturi politice); dezvoltarea conștiinței și luptei de clasă a proletariatului; necesitatea organizării politice a clasei muncitoare.

b. Intemeierea Internațională I-a (1864): adunarea de la Londra; Manifestul constitutiv și Statutul Internațională I-a (caracterul și importanța lor).

c. Activitatea Internațională I-a până la Comuna din Paris: Congresurile de la Geneva, Bruxelles, Lausanne și Basel; sprijinirea organizațiilor muncitorești și a mișcării greviste; lupta împotriva curentelor străine și dușmane intereselor clasei muncitoare.

d. Însemnătatea istorică a activității teoretice și practice a Internațională I-a — transformarea mișcării muncitorești în cea mai înaintată luptă politică revoluționară. Împotriva orânduirii capitaliste; Marx și Engels — fauritorii și conducătorii partidului revoluționar al proletariatului.

6. Dezvoltarea culturii universale între anii 1789—1871 — 1 oră

a. Condițiile istorice în care s-a dezvoltat cultura universală după victoria revoluției burgheze din Franța; victoria și consolidarea capitalismului în Europa și America; dezvoltarea forțelor de producție —

interdependența crescândă dintre știință și tehnică; organizarea muncii științifice; libertatea de cugetare; începuturile și organizarea luptei de clasă a proletariatului împotriva exploatarei capitaliste.

b. Dezvoltarea științei și tehnicii. Matematica: geometria analitică, analiza matematică. Astronomia — teoria cosmologică. Chimia: legea conservării masei, teoria atomistă, sinteza organică și aplicarea ei în industrie și agricultură. Fizica: legea conservării energiei; folosirea forței aburului și a electricității. Științele naturale: transformismul și evoluționismul; însemnătatea istorică a darwinismului. Filozofia: ascuțirea luptei dintre materialism și idealism, apariția marxismului și a revoluției în filozofie și știință istorică.

c. Dezvoltarea literaturii, Romanticismul; începuturile lui; poezia romantică — Goethe, Schiller, Heine, Byron, Hugo, Pușkin, Petșofi; drama romantică — Schiller, Goethe, Hugo; romanul istoric — Scott, Dumas. Realismul (critica socială) — Balzac, Dickens, Flaubert, Gogol.

d. Democrații revoluționari: Belinski, Cernișevski, Bălcescu, Eftimie Murgu, Tanciu, Mazzini.

e. Arta. Pictura — David, Delacroix, Goya. Sculptura — Canova. Rudee. Muzica: Beethoven; romanticii — Schuman, Chopin, Berlioz, Glinka; drama lirică — Rossini, Verdi, Wagner. Dezvoltarea teatrului (rolul lui social).

(VOM PUBLICA ULTERIOR CONTINUTAREA PROGRAMEI).

INFORMAȚIE

În folosirea programelor de limba engleză, franceză și germană și de matematică valabile în anul școlar 1958—1959 se va ține seama și de instrucțiunile pentru predarea limbilor engleză, franceză și germană la clasa a V-a, ediția 1958, precum și de instrucțiunile pentru reducerea materiilor din programele și manualele de matematică clasele VIII—IX, ed. 1958.

TOT SPRIJINUL muncii cu pionierii

(Urmare din pag. 1)

trecutul revoluționar al poporului. De aceea, cadrele didactice au sarcina să sprijine organizarea și desfășurarea în fiecare școală a concursului „Să ne cunoaștem tinutul natal”, să ajute organizațiile de pionieri în organizarea vizitelor în întreprinderi, la locuri istorice, a excursiilor, a marșurilor pionierilor, scind în evidență faptele cele mai semnificative și ajutorul copiilor să lege observările făcute

LECȚIILE de tehnologia metalelor

Calitatea unei lecții depinde într-o foarte mare măsură de felul cum se pregătește profesorul, de metodele pe care le folosește în predare. Convins de acest lucru, mă pregătesc cu cea mai mare atenție pentru fiecare lecție în parte, având în vedere, la întocmirea planului ei, cerințele de bază pe care trebuie să le respecte pedagogul în predarea cunoștințelor — conținutul lecției să corespundă prevederilor programelor, să aibă nivelul științific corespunzător, să fie accesibil înțelgerii ucenicilor etc.

Observașese să mă ocup din timp de procurarea materialului didactic necesar în predare. Pentru a-mi asigura cele necesare consult manualul. Când conținutul lecției cere cunoașterea directă a obiectelor, caut să procur aceste obiecte. De obicei, mă procur de la întreprindere. Bunoară, la lecția „Instrumente de măsură și control”, am obținut prin uzina subterului, micrometrul, raportorul fix, reglabil etc. În prealabil fac o verificare minuțioasă. Într-o altă lecție, și chiar efectuez unele exerciții pentru a mă asigura că aparatele funcționează bine și că demonstrațiile pe care le voi face vor reuși.

Mă străduiesc ca materialul didactic să fie în special planșe și diagrame pe care le folosesc în predarea noilor cunoștințe — să fie cât mai sugestiv. Pentru aceasta, mă servesc de culori — de pildă în executarea schițelor, a schemelor etc. La acționarea hidraulică, bunoară, conducute unde uleiul era sub presiune le-am colorat în roșu, iar conductele de scurgere a uleiului în galben deschis. Întrucât însuși coloranții planșelor joacă un rol în reușita lecțiilor, mă interesează să folosesc pentru aceste culori vopsele, în special cele care nu sunt distruse de acțiunea apei, care este în plus pentru care — atunci când mă pregătesc pentru lecție — mă opresc asupra culorilor pe care le folosesc, asupra felului în care sunt executate planșele — este faptul că toate acestea trebuie să contribuie și la formarea gustului estetic al tinerului.

Atunci când mă pregătesc pentru lecție stabilesc și analogiile și surtele povestiri legate de subiectul lecției respective și absolut necesare pentru înțelegerea noțiunilor noi, pentru a da lecțiilor un colorit viu, atrăgător. Reflectez chiar și asupra lecțiilor unde le voi plasa pe fișe, care din ele bunoară la lecția „Cuprinsul lecțiilor pentru prepararea oțelului”, m-am pregătit să folosesc următoarea analogie pentru înțelegerea noțiunilor de „rezistență electrică”: un om vrea să străbată în 10 minute distanța de la școală până la uzină pe un trotuar îngust. Dacă pe trotuar nu există aglomerație această distanță o poate străbate cu ușurință, în timpul propus, dar dacă pe trotuar e lume multă, omul este nevoit să străbată această distanță în zig-zag, ocolind trecătorii izolați sau grupurile compacte ce îl împiedică să treacă pas. La fel se întâmplă și cu electrozii, care circulă de-a lungul firului electric subțire. Dacă firul va fi drept

și mai gros, electronii străbat distanța de la A la B într-un timp relativ mic, dar dacă firul este subțire și înfășurat în spirală, timpul în care electronii ajung de la A la B va fi mult mai mare. Această analogie a avut un efect neașteptat asupra clasei. După două luni, când am adus în discuție din nou noțiunea de rezistență electrică, ca ocazia sistematizării materiei, nu am nici un elev din cei 30 care să nu poată explica această problemă.

La orice lecție, pe lângă transmiterea de cunoștințe, sînt preocupat și de latura educativă — să le dezvolt ucenicilor judecata, gândirea, imaginația, interesul pentru meseria aleasă. De asemenea urmăresc în permanență educarea ucenicilor în spiritul dragostei față de patrie, arătîndu-le în toate prilejurile mărețele înfăptuiri ale poporului nostru în anul puterii populare.

Caut să dezvolt gândirea, judecata ucenicilor prin întrebări. Pentru a întări în ei mai mult cauză „formală”, și să solicite gândirea elevilor le pregătesc din vreme de acasă. De pildă la lecția „Procedee de elaborare a oțelului în convertizorul Bessemer”, am pus în discuție următoarea problemă: Ce se întâmplă cu fontă din convertizor atunci când introducem aer rece peste fontă topită, care are temperatura de 1150 grade C? În cazul acesta oxigenul din aer se combină cu carbonul și formează oxid și oxid de carbon, reducînd procentul de carbon din fontă și transformînd fonta în oțel.

La lecția „Procedee de elaborare a oțelului în convertizorul Bessemer”, folosind anumite planșe, ilustrații și articole din ziare, care oglindesc succesele obținute de oțelarii de la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” din Hunedoara, am reușit să dezvolt interesul ucenicilor pentru cunoașterea noilor realizări în domeniul industriei noastre siderurgice, să le dezvolt dragostea și interesul pentru meseria aleasă. Astfel în cadrul lecției am atins și cel de-al doilea scop, scopul educativ.

Pentru stimularea interesului ucenicilor pentru lecții, am lansat în timpul acestora următoarea întrebare: „Nu există nici un lucru prea greu, numai lucrurile neînțelese”. Ea a făcut ca elevii să aibă dintr-o dată curiozitatea pentru înțelegerea tuturor problemelor. În felul acesta am reușit ca la orele de consultații să atrag un număr mare de ucenici, iar în recreații, în uzină, la locul de muncă și uneori chiar pe stradă, să fiu asaltat cu tot felul de întrebări în legătură cu probleme pe care ucenicii se străduiesc să le înțeleagă.

Experiența acumulată în numeroși ani de învățămînt mi-a dovedit că prestigiul profesorului și reușita lecției sînt condiționate de pregătirea cât mai bună pentru lecție respectivă și de pregătirea lui de specialitate. În general, profesorul trebuie să fie alt de bine pregătit înțeles, să poată ține lecția cât mai degrabă, să fie sigur de sine. Conștient de aceasta mă pregătesc și de zi cu zi cu multă minuțiozitate.

Prof. Ing. PETRE FURDEA
școala profesională „I. C. Primu”-Sinaia

In atelierul școlii medii Nr. 7 „I. L. Caragiale” din Capitală, maestrul Nicolae Costin dă elevilor explicații în legătură cu funcționarea strungului.

Condițiile locale și predarea diferențiată a cunoștințelor agricole

Procesul de producție în agricultură este determinat de un complex de condiții naturale și social-economice, dirijate de activitatea conștientă și organizată a oamenilor. Agricultură practică constă într-o permanentă luptă a omului cu unele din elementele climii care frânează obținerea de recolte ridicate (regimul nefavorabil al precipitațiilor, evaporarea apei din sol, raportul dintre temperatură, vînturi și precipitații etc.).

Întrucît aceste elemente diferă de la o regiune la alta în funcție de o serie de factori geografici, morfologici etc., iar efectul lor asupra dezvoltării plantelor variază după însușirile solurilor respective, este necesar ca lucrările agricole să se execute diferențiat, în timp ce o fabrică, bunoară, poate funcționa în orice regiune a țării cu aceleași instalații și mașini și cu aceleași procedee tehnologice, în agricultură unele procedee de lucru indicate într-o regiune pot fi contraindicate în alta.

Ținînd seama de faptul că tineretul din școlile de 7 ani capătă o pregătire agricolă pentru a putea lucra efectiv în regiunile respective, în predarea cunoștințelor agricole trebuie să se țină seama de condițiile acestor regiuni. Problemele agricole ale regiunii în care se găsește o școală se desprind din analiza situațiilor specifice locale. Astfel, fiecare regiune face parte dintr-o unitate naturală, caracterizată printr-o serie de elemente comune: relieful terenului, clima, solul etc. Aceste elemente imprimă o anumită orientare în practica agricolă, un anumit fel de a lucra pămîntul și de a cultiva plantele. Aceasta constituie agrotehnica diferențiată.

Totodată, fiecare regiune se caracterizează și printr-o altă serie de elemente social-economice — densitatea populației, a căilor de comunicație, existența unor centre urbane sau industriale etc. — care imprimă agriculturii locale o anumită orientare în dezvoltarea ramurilor sale, o anumită specializare a producției.

În sfîrșit, agricultura locală se află într-un anumit stadiu de dezvoltare cu mijloace mecanizate de producție și în condiții specifice de teren, care socializarea integrală. Aceste elemente caracterizează gradul de perfecționare tehnică a agriculturii și tendințele ei de dezvoltare generală. Reiese și mai limpede, dacă ținem seama de toate acestea, că nu trebuie să predăm în școală un curs de agricultură în general, ci să adaptăm indicațiile principale ale programelor la aceste condiții.

Citeva exemple vor țineți cele expuse. Astfel, capitolul II — Agrotehnica — din programa de cunoștințe agricole pentru clasa a V-a a școlilor de cultură generală prevede și lucrările solului (tema 3). Presupunînd că ne aflăm într-una din zonele secetoase din țară (Bărăganul, Dobrogea, cîmpia din sudul Olteniei sau Moldova) și cunoșcînd că în aceste

condiții scopul lucrărilor solului este fertilizarea și păstrarea apei în pămînt, agrotehnica diferențiată nu admite, în principiu, arăturile de primăvară, ci numai măruntirea solului cu grapa, cultivatorul etc. În regiunile cu exces de umiditate în sol aceste arături sînt necesare, avînd rolul să îndepărteze excesul de apă și să aerisească solul. De asemenea, ele sînt necesare și în regiunile de dealuri, care ocupă o mare parte din suprafața agricolă a țării noastre, dar aici trebuie făcute într-o anumită direcție, paralel cu curbele de nivel, astfel ca brazdele răsturnate de plug să constituie pîdieți în calea scurgerii apei. Iată, deci, cum aceeași temă din program trebuie tratată diferențiat.

Aceasta, însă, nu e de ajuns. În multe regiuni din țara noastră se execută importante lucrări de îmbunătățiri funciare (indigunul, canalul de desecare, irigații) pe suprafețe de zeci de mii de hectare, spre a reda producției agricole întinse terenuri neproductive, inundabile, mîlinoase etc. Pe terenurile astfel ameliorate, se aplică un anumit fel de agrotehnică, așa că la școlile din zonele respective (de exemplu în cîmpia de vest a țării, în lunca Dunării sau a Dimbovitiei etc.) este bine să se predă cunoștințe de agrotehnică specială pentru condițiile terenurilor indigunite și străbătute de canale de desecare.

În Dobrogea, surorile agricole au imprimat caracterul rocii din care s-au format — loessul — și ale climii — de stepă aridă. Dar în această regiune mai intervine un factor esențial: aici agricultura este în plin avînt al mecanizării, datorită colectivizării și integrării. Ca atare, în școlile din Dobrogea, trebuie să li se predă elevilor cunoștințe despre lucrările mecanizate ale solului pe terenurile mecanizate agricole colective în condițiile unui climat de stepă și pe un sol format de loess.

Vedem deci că predarea diferențiată a cunoștințelor agricole nu este determinată numai de condițiile naturale, ci și de progresul continuu al științei și practicii agricole, de dezvoltarea imboldoasă tehnică de transformare ce se petrec în satele noastre.

Un alt aspect al diferențierii în predare este acela al specializării producției agricole, determinată de condițiile social-economice. Să presupunem, de exemplu, că în zona în care se află școala se construiește o mare fabrică de zahăr, ceea ce va aduce după sine și o restructurare a planurilor de cultură către o specializare în cultura speciilor de zahăr.

Existența unor centre importante urbane sau industriale impune o specializare a agriculturii locale în culturile de legume și plante alimentare necesare consumului populației, producție de lapte etc. În unele zone de dealuri și munte, ca de exemplu în Maramureș, dezvoltarea agriculturii

merge spre sporirea producției bazei furajere, a pășunilor și fînetelor, spre dezvoltarea creșterii animalelor, precum și spre creșterea unor condiții cât mai bune pentru dezvoltarea pomiculturii.

Aceste tendințe ale economiei agricole constituie alte criterii concrete pentru predarea diferențiată a cunoștințelor agricole. În astfel de situații, se va pune actual pe acele capitole din program care pregătesc pe elevi în direcția tendințelor de dezvoltare a agriculturii locale, pentru ca după absolvirea școlii ei să poată contribui cu pricepere la realizarea obiectivelor menționate.

Așadar, nu trebuie să privim condițiile locale ca niște elemente statice, la care sîntem nevoiți să ne adaptăm pasiv, ci ca un complex de elemente în plină desfășurare și progres, în care procesul de producție agricolă, împreună cu celelalte sectoare economice de producție, intervin activ și creator.

Pentru documentarea cadrelor didactice asupra problemelor agriculturii din regiunile respective se recomandă organizarea unor consfătuiri comune cu specialiștii de la secțiile agricole regionale și locale, de la stațiunile experimentale agricole și de la gospodăriile agricole de stat, în cadrul cărora să se discute aceste probleme și să se traseze liniile direcționale în predarea diferențiată a cunoștințelor agricole.

Ing. PETRE STANCULESCU

Orele de desen în pregătirea politehnică a elevilor

Alături de fizică, chimie, matematică, științe naturale, desenul ocupă un loc important în acțiunea de politehnizare a învățămîntului de cultură generală, deoarece dă elevilor cunoștințe și deprinderi necesare pentru a înțelege o schiță, pentru a executa după schițe anumite piese, pentru a executa desen tehnic, arhitectural sau decorativ.

O dată cu introducerea în școala noastră a elementelor de politehnizare, problema legăturii desenului cu activitățile practice desfășurate de elevi a devenit pentru mine o preocupare dintre cele mai însemnate. Pentru a putea ajuta pe elevi, prin lecțiile de desen, în activitatea practică pe care o desfășoară în atelierul Complexului Grivița Roșie, am luat legătura cu maestrul care îl îndrumează, am asistat chiar la unele dintre activitățile practice în producție. Am constatat cu acest prilej că unii elevi execută piesele în mod mecanic, fără să facă legătura cu cele învățate la desen cu no știu unde și cum anume se aplică anumite elemente învățate la lecțiile de desen. Bunoară, deși în cadrul lecțiilor de desen ei rezolvau bine unele cazuri de racordare, puțini erau aceia care știau să le aplice atunci cînd trebuia să execute în atelier anumite piese.

Pentru a le veni în ajutor, am organizat chiar în atelier, împreună cu maestrul, discuții în cadrul cărora am reușit să-i facem pe elevi să înțeleagă legătura care există între cunoștințele și deprinderile însușite la desen și activitatea pe care ei o desfășoară în vederea executării unor piese. De asemenea, am scos în evidență principiile greșeli pe care le fac elevii, am arătat cauzele care le determină și am dat indicații pentru evitarea lor în viitor.

După ce am cunoscut bine specificul muncii de atelier, am căutat să-mi orientez în așa fel activitatea în cadrul orelor de desen, încît cunoștințele pe care și le însușesc elevii să le fie de un real folos atît în munca de atelier cît și în munca pe care o vor desfășura mai târziu. În producție, așa, de pildă, la clasa a VIII-a, după ce elevii și-au însușit noțiunile elementare de desen geometric prevăzute în programă ca elemente de bază ale desenului tehnic, am făcut cu ei o serie de aplicații practice. Ca aplicare a diviziunii cercului în părți egale ei au executat roți de căruță, roți de locomotivă etc. La capitolul racordării, elevii au aplicat elemente de racordare la colțuri de sosele, cîi ferate, poduri simple etc. Apoi, pe măsură ce s-au predat diferite cazuri de racordare mai complexe, elevii au demonstrat cum se aplică aceste cazuri la lanșe și la unele elemente de arhitectură, la o cheie fixă dublă etc.

Prof. CONSTANTIN LEPADATU
Școala medie „Aurel Vlaicu”
București

Revenind după un timp în atelier, pentru a urmări cum anume aplează elevii în practică cunoștințele pe care și le-au însușit în cadrul lecțiilor de desen, am observat că elevii care manifestă interes pentru desen efectuează cu mai multă ușurință și precizie, cu mai multă siguranță în executarea anumitor operații. Astfel, elevii claselor a IX-a și a X-a au executat în trimestrul III o serie de piese cotate cu secunțiale cerute, ca aplicare a predării capitolului „Secunțiale în corpuri”, precum și unele piese aplicative ce reies din intersecția corpurilor geometrice (filete cu profiluri diferite etc.).

În munca pe care o desfășor în vederea introducerii elementelor de politehnizare am întîlnit adesea unele greutăți. Așa, bunoară, programa de desen nu este întotdeauna pusă de acord cu programa celorlalte materii în cadrul cărora se realizează politehnizarea și îndeosebi nu se sprijină pe cunoștințele învățate la geometrie. Din această cauză am întîlnit serioase greutăți în predarea proiectiei ortogonale la clasa a IX-a, de exemplu, deoarece elevii nu aveau cunoștințele corespunzătoare de geometrie plană și în spațiu. Consider, în același timp, că programele claselor VIII-X sînt unilaterale, deoarece nu se prevăd ore de desen decorativ, de construcție, arhitectural și dură natură, care ar completa cunoștințele de desen ale elevilor.

Ținînd seama de experiența anilor trecuți, voi căuta ca în acest an lecțiile de desen să contribuie într-o măsură și mai însemnată la pregătirea politehnică a elevilor. Pentru a ridica nivelul lecțiilor de desen prin folosirea materialului didactic (care în momentul de față ne lipsește), voi executa împreună cu elevii schițe ale unor corpuri geometrice simple (secunții în corpuri și suprafețe desfășurate), urmînd ca piesele să fie lucrate în atelier. Voi stabili o legătură mai strînsă cu profesorii care predau geometria și fizica, pentru ca în predarea desenului să folosesc din plin cunoștințele însușite la aceste discipline.

Prof. CONSTANTIN LEPADATU
Școala medie „Aurel Vlaicu”
București

E cazul să audă și alții

Sovarasul Pavel Jivan a funcționat în cadrul statului popular și nu are nimic comun cu școala. Școala medie din Făget, raionul Timișoara, însă, are o comună cu dînsul internatului. Din cauza acestei comunități un număr de elevi pînă nevoști să vină zilnic de la distanța de cîte 5-7 km de departare de școală, în timp ce tovarășul Jivan ocupă două camere din spațiul internatului. Porcul și păsările familiei sale, avînd la rîndul lor dreptul la vizită, au asigurarea toate condițiile de trai prin culturile de soacac, salată și alte produse de pe lotul școlii. Ceva mai mult, soara Jivan a intrat în mod obișnuit în parcul școlii, unde și-a săpat o bucată de teren pe care și-a pus zarzavaturile. Pe lângă alte indolentieri, tov. Jivan o are și pe aceea de vinător. Și cum un vinător fără cîine nu e vinător, curtea internatului e o adevărată creație de cîini. Avînd la rîndul lor și această dreptul la vizită, în primăvara acestui an, de pildă, au mîncat 5 iepuri de la colțul naturii vii din școala!

Care cîteva fapte pentru care colectivul de profesori și elevi este îndulcit de comunitatea tov. Jivan cu școala medie din Făget. Că sînt indignați de acest lucru și lovarășii de la statul popular raionul Făget e greu de crezut, cu atît mai mult cu cît ei, deși au auzit de această situație, nu au dispus luarea vreunei măsuri. Ținînd seama de toate acestea, poate e cazul să audă alții...
M. G.

INTR-O ȘCOALA DE MESERII

Obiectivul pedagogic de la școala de meserii „Vasile Roaită” din Ploști a întreprins numeroase acțiuni de sprijinire a ucenicilor în activitatea lor de la clasă și din atelier.

Pentru o bună organizare a muncii tinerilor, încă înainte de începerea cursurilor au fost desemnați maiștrii responsabili de ateliere și de cabinete școlare, au fost create din vreme comisii metodice care sprijină conducerea școlii în organizarea întregului proces instructiv-educativ.

În primele zile de curs, comisiile metodice s-au interesat de nivelul de cunoștințe și de deprinderile de muncă practică cu care au venit în școală ucenicii din anul I. Comisia de lucrări practice de la secția confecții a purtat în acest sens discuții cu tinerii asupra lucrărilor elementare de croitorie și a căutat să cunoască deprinderile lor tehnice. Constatările nu au rămas nevalorificate. Bunoară, observînd că unelele din mediul sătesc au mai multe deprinderi practice decît cele de la oraș, comisia a îndrumat pe profesorii de specialitate să se ocupe mai intens de activitatea acestora din urmă pentru a le aduce — sub acest aspect — la nivelul celor dinții.

Tot în scopul cunoașterii ucenicilor, comisiile pentru cultură tehnică și pentru cultură generală au organizat lecții deschise la anul I, ca de pildă lecția de strungărie ținută de maestrul-instructor Adrian Stănescu, la care au participat și profesorii de fizică și matematică. La începutul acesteia, maestrul a pus în fața ucenicilor două piese de metal din care una era finită și alta nefinită. El a cerut ucenicilor să spună cît trebuie strălucit cea de a doua, ca să se poată scoate din ea o piesă asemănătoare celeilalte. Pentru a da răspunsul, elevii au apelat la cunoștințele lor de matematică și fizică primite în clasele V-VII. Întrucît lecția a demonstrat că ucenicii au unele goluri în ce privește cunoștințele primite în clasele V-VII la aceste discipline, comisia metodică pentru cultură generală a recomandat profesorilor de specia-

litate să găsească posibilitatea de a reveni asupra unor probleme.

Pe baza acestor recomandări și pe baza constatărilor făcute cu ocazia asistențelor la lecțiile teoretice sau practice, profesorii și maiștrii de la școala de meserii „Vasile Roaită” au putut să-și îmbunătățească și planurile de lecții. Cunoșcînd gradul de pregătire al clasei, ei au reușit să stabilească nivelul de la care să plece în efectuarea lecțiilor, ce capitole trebuie tratate cu mai multă atenție etc.

În școala de meserii „Vasile Roaită” cadrele didactice și-au început munca cu toată seriozitatea. Este necesar ca la eforturile pedagogice din această unitate să se adauge sprijinul unității ordonate de învățămînt și cultură din Ploști. De la întîlnire, însă, unitatea nu a fost vizitată de nici un inspector școlar de la secția ordonată de învățămînt și cultură, ca să nu mai vorbim de inspectorii statului popular regional!

Secția de învățămînt și cultură are datoria să asigure un control și o îndrumare competentă a muncii cadrelor didactice, pentru ca școala de meserii „Vasile Roaită” să obțină succese și mai mari în pregătirea ucenicilor.

Răspuns cititorilor

Tovarășă CECLIA DOBRA, învățătoare la școala de 7 ani din comuna Mineci-Pămînteni, raionul Teleajenei, precum și alte cadre didactice ne întreabă: Cum trebuie predată lecția de citire la clasa a IV-a? În ordinea dată în manual, sau grupînd textele de lectură pe teme?

Lecțiile de citire trebuie predată ținînd seama de ordinea textelor de lectură din manual. În manualul de citire pentru clasa a IV-a (ediția 1958) textele de lectură sînt aranjate astfel încît să răspundă în cea mai mare măsură

sură cerințelor pedagogice (varietate, concordanță cu anotimpurile și etapele anului școlar, posibilitatea de a face legătura cu cunoștințele predate la alte materii sau cu lucrările practice etc.).

Bineînțeles învățătorul va avea grijă ca textele de lectură axate pe anumite evenimente („I. Miș” de I. Marșak, „Marte” de Nina Cassian — poezie referitoare la Ziua femeii — etc.) să fie predate în președința zilelor respective. Textele care prin conținutul lor se leagă de cunoștințele predate la alte materii („Valea Trotușului”, „Între Tepeș și Mohamed”) sau de lucrările practice efectuate de elevi („Semănătorii”, „Ținutul este darnic”) vor fi programate pînă de seama de planificarea celelalte obiecte de studiu sau activități.

Gruparea textelor de citire din manual după criteriul tematic se va face cu prilejul recitării în cadrul predării este bine ca învățătorul să ceară elevilor să stabilească legături între textul citit în lecția curentă și alte texte de lectură, cu care cel dintîi are puncte comune.

Consecințele indifferenței

Au trecut mai mult de trei săptămîni de cînd a început școala. Și în anul acesta, ca și în alții ani, o nouă promoție de absolvenți ai școlilor și institutelor pedagogice s-a început munca în școlile din toată țara. Cadrele didactice mai vîrstnice l-au așteptat pe noii învățători cu nerăbdare și l-au întîmpinat cu simpatie. Tinerii au venit cu entuziasm specific vîrstei, dorința de a munci, nenumerate planuri și visuri mari.

De la început, însă, acești tineri au de luptat și cu unele dificultăți, inerente primilor pași în cariera de pedagog. Deși școlile pe care le-au absolvit i-au înzestrat cu o pregătire temeinică și i-au familiarizat cu munca la catedră prin numeroase ore de practică pedagogică, primul lor an de învățămînt le pune în față o serie de probleme cărora nu reușesc să le găsească întotdeauna cea mai bună soluție. E firesc să se întîmple așa, pentru că munca de pedagog necesită o experiență bogată, care nu poate fi dobîndită decît în urma unei practici îndelungate. Lipsa de experiență a tinerilor învățători poate fi suplinită numai de sprijinul celor care o au și care pot să-i îndrume, să-i ajute să evite eventualele greșeli. Din păcate, acest ajutor de care tinerile cadre didactice au neapărată nevoie nu a fost pînă în prezent în centrul preocupărilor tuturor colectivelor de învățători și profesori.

La 1 septembrie, la școala de 7 ani din satul Nicuțel, raionul Tulcea, s-au prezentat două învățătoare noi, absolvente ale școlii pedagogice din Constanța: Anghelina Radu și Aurelia Creangă. Prima predă acum la clasa a III-a, iar cealaltă la clasa I-a. Ar fi fost de așteptat ca din primele zile directorul școlii și învățătorii cu experiență să se ocupe îndeaproape de cadrele tinere, nou venite în școală, să le ajute. Era de asemenea de așteptat ca noile cadre didactice să apleze la ajutorul învățătorilor mai vîrstnici. Împotriva tuturor așteptărilor, noile învățătoare nu au primit și nu au cerut nici un fel de sprijin, deși rugățile s-au lîvit din primul moment.

La început, însă, acești tineri au de luptat și cu unele dificultăți, inerente primilor pași în cariera de pedagog. Deși școlile pe care le-au absolvit i-au înzestrat cu o pregătire temeinică și i-au familiarizat cu munca la catedră prin numeroase ore de practică pedagogică, primul lor an de învățămînt le pune în față o serie de probleme cărora nu reușesc să le găsească întotdeauna cea mai bună soluție. E firesc să se întîmple așa, pentru că munca de pedagog necesită o experiență bogată, care nu poate fi dobîndită decît în urma unei practici îndelungate. Lipsa de experiență a tinerilor învățători poate fi suplinită numai de sprijinul celor care o au și care pot să-i îndrume, să-i ajute să evite eventualele greșeli. Din păcate, acest ajutor de care tinerile cadre didactice au neapărată nevoie nu a fost pînă în prezent în centrul preocupărilor tuturor colectivelor de învățători și profesori.

La 1 septembrie, la școala de 7 ani din satul Nicuțel, raionul Tulcea, s-au prezentat două învățătoare noi, absolvente ale școlii pedagogice din Constanța: Anghelina Radu și Aurelia Creangă. Prima predă acum la clasa a III-a, iar cealaltă la clasa I-a. Ar fi fost de așteptat ca din primele zile directorul școlii și învățătorii cu experiență să se ocupe îndeaproape de cadrele tinere, nou venite în școală, să le ajute. Era de asemenea de așteptat ca noile cadre didactice să apleze la ajutorul învățătorilor mai vîrstnici. Împotriva tuturor așteptărilor, noile învățătoare nu au primit și nu au cerut nici un fel de sprijin, deși rugățile s-au lîvit din primul moment.

Tovarășele Aurelia Creangă și Anghelina Radu se plîng acum că

„Nu aflăm în prima lună de școală, să nu se lîvească din clasă, să nu se facă datoria. Cînd au văzut că în munca lor apar greutăți, s-au mulțumit să declare că elevii sînt slabi.

Ne aflăm în prima lună de școală. Lipsurile nu trebuie lăstate să se adîncească. Este necesar ca munca tinerelor cadre didactice să devină o preocupare serioasă a întregului colectiv al școlii. Alți tineri învățători cît și colegii lor mai vîrstnici trebuie să înțeleagă că numai prin eforturi comune vor reuși să înlăture piedicile care există în munca lor și vor putea să obțină rezultate bune.

OCTAVIAN BUZESCU

Știri

Pregătiri pentru iarnă

La școala medie din Pătrălagela pregătirile de iarnă se desfășoară din plin. În cămările internatului au fost aduse primele cantități de legume și zarzavaturi. Unele din acestea (3000 kg de roșii, 2000 kg cartofi, 2500 kg varză, 250 kg morcovi etc.) s-au recoltat din grădina școlii. De asemenea, s-a început pregătirea conservelor.

I. TEODORESCU
Ploști

Școală nouă

Întrucît școala construită acum 70 de ani în comuna Teșila era neîncălzită pentru populația școlară din această comună, țărani munctori, cu ajutorul statului popular comunal, au construit un local nou de 8 săli de clasă, cu săli pentru laboratoare, ateliere etc. Noile condiții în care își desfășoară activitatea școala de 7 ani din comună au permis ca în clasele I-VII să fie cuprinși toți copiii de vîrstă școlară.

GH. MEGELEA
comuna Teșila, raionul Cîmpina

